

Stockholm den 3 juli 2012

Stockolms tingsrätt
Avdelning 3
Box 8307
104 20 Stockholm

Mål nr T 15998-11, T 16000-11, T 16002-11 och T 18027-11 Albin Halldin, Daniel Ståhl, Måns Pihlquist och Martin Eriksson ./.. Staten genom Rikspolisstyrelsen, angående diskrimineringsersättning

Yttrande angående preskriptionsfrågan

Med anledning av tingsrättens slutföreläggande vid den muntliga förberedelsen avseende preskriptionsfrågan får vi anföra följande.

1. I ljuset av att Rikspolisstyrelsen ("RPS") ännu inte har yttrat sig över kärandenas senaste yttrande och att kärandena, i enlighet med vad som bestämdes vid den muntliga förberedelsen, kommer att ges tillfälle att yttra sig över RPS slutinlaga kommer kärandena att fatta sig kort.
2. Kärandena vidhåller sin inställning i preskriptionsfrågan i enlighet med vad som anförts i tidigare yttranden med följande ändringar, tillägg och förtydliganden.
3. Bedömningen av när preskriptionsfristen börjar löpa blir en tolkning av uttrycket *när den påtalade handlingen företogs*. Tolkningen måste ske i ljuset av effektivitetsprincipen inom EU-rätten och syftet med preskriptionsfristen. Bedömningen ska därtill göras så att man undviker orimliga konsekvenser och samtidigt får en klar och lättillämpad ordning (jfr. Högsta domstolens avgörande i Mål nr. Ö 265-11, beslut meddelat den 20 juni 2012).

4. Av prop. 2001/02:27 s. 83 till den upphävda lagen om likabehandling av studenter i högskolan, vars preskriptionsbestämmelse var identisk med den nu aktuella bestämmelsen i diskrimineringslagen, framgår att preskriptionsregeln inte får medföra att den tid inom vilken en talan måste väckas är alltför snäv så att studenten eller sökanden riskerar att lida rättsförlust. Vidare måste en ombudsman eller annan som bistår den enskilde få tillräcklig tid på sig att utreda saken och därmed kunna ta ställning till om förutsättningar finns för att väcka talan i domstol.
5. Vid en ändamålsenlig tolkning av bestämmelsen i 6 kap. 6 § diskrimineringslagen (2008:567) ger såväl dessa förarbetsuttalanden som effektivitetsprincipen inom EU-rätten och Högsta domstolens praxis stöd för att kändens talan i sin helhet inte ska anses preskriberad. Kärande vidhåller således sin förstahandsinställning i preskriptionsfrågan.
6. Med anledning av att RPS nu vitsordar att reserver antogs till polisutbildningen för vårterminen 2010 till och med den 19 januari 2010, vill kändena korrigera datumet för när antagningsförfarandet avslutades till den 19 januari 2010.
7. Denna korrigering påverkar emellertid inte kändenas andrahandsinställning att i vart fall den diskriminerande handlingen bestående i att ge sökande av kvinnligt kön och med annan etnisk bakgrund än svensk företräde framför kändena till antagning till polisutbildningen inte är preskriberad (se punkten 5 i Daniel Ståhls, Albin Halldins och Martin Erikssons respektive yttrande den 16 april 2012 och punkten 2 i Måns Pihlquist yttrande den 16 april 2012).
8. Under den muntliga förberedelsen uppgavs att Måns Pihlquist fick besked den 11 november 2009 om att han inte blivit antagen till polisutbildningen. Kändena vill även tillägga att enligt uppgift från Marie Andersson på antagningsenheten fick samtliga sökande som fått genomföra tester och intervjuer hos Rekryteringsmyndighet besked om de antagits eller ej den 11 november 2009.
9. Därefter fick de 140 personer som erbjudits plats på polisutbildningen tacka ja eller nej till den erbjudna platsen. 114 av dessa accepterade erbjudandet och antogs således till polisutbildningen.

10. Mellan den 11 november 2009 och den 19 januari 2010 antogs ytterligare 26 personer genom reservantagning, dvs. personer som tidigare fått ett negativt besked under urvalsprocessen. Hälften av de personer som antogs genom reservantagning var kvinnor och hälften var män. RPS synes således ha tillämpat kvotering även under reservantagningen (se bilaga 1 – bilagd förteckning till RPS beslut den 14 oktober 2009 och bilaga 2 – lista över de som slutligt antagna).
11. Den 19 januari 2010 stod det således klart vilka sökande som slutligen antogs till polisutbildningen för vårterminen 2010. Det är således vid denna tidpunkt som den sista påtalade handlingen företogs. Först då kunde kändena på egen hand eller genom ett ombud påbörja utredning om i vilken omfattning de hade blivit missgynnade i förhållande till de sökande av kvinnligt kön och med annan etnisk bakgrund än svensk som antogs till polisutbildningen.
12. Kändenas rätt att väcka talan om diskrimineringsersättning kan sammanfattningsvis inte vara preskriberad.

Som ovan

Clarence Crafoord

Anna Rogalska Hedlund